

لطفاً به نام معلمان ایران اطلاعیه ندهید

وبلاگ صدای اعتراض معلم، کانون صنفی معلمان کرمانشاه

سلام دمکرات

بیستم فروردین ماه هشتاد و شش

نامه ای با امضای "جمع کثیری از معلمان ایران" در سایت کانون صنفی معلمان درج شده که هیچ ربطی به خواسته ها و اعتراضات بحق معلمان ندارد. این نامه تلاش دارد هدف اعتراضات معلمان را دفاع آنها از مبانی سیاسی و ایدئولوژیک حکومت وانمود کند.

دراکثر ۳۱ بند این نامه معلمان را مسلمانان شیعه جعفری معرفی میکند که نگران بی توجهی مسئولان کشور نسبت به مسائل اعتقادی و تضعیف اعتقادات دینی مردم هستند و چون "معلم امر به معروف و نهی از منکر را از وظایف دینی خود میداند" از این مشکلات لب به شکوه گشوده.

در بند ۱۹ این نامه آمده است: "معیشت و منزلت معلم شعار اصلی است که آن را جدای از دفاع از نظام مقدس جمهوری اسلامی و خون شهدا و حمایت از ولایت فقیه به معنی عمیق و دقیق کلمه نمی دانند."

در خلال طرح بخش محدودی از خواسته های معلمان، با این عنوان که "معلمان زیاده خواه نیستند، دنبال ثروت و جاه نیستند، برای پرکردن جیب خود نیامدند"، خواسته های رفاهی معلمان را تحقیر میکند. گویی بایستی ابتدا توضیح دهیم زیاده خواه و به فکر مال اندوزی نیستیم که تازه مجاز باشیم یک زندگی در حد معمول را بخواهیم.

مبارزه برابری طلبانه نزدیک به سه دهه ما و بخشهای مختلف جامعه برای بهبود شرایط زندگی خود و پاسخ حکومت به این خواست، به هر کس که ریگی به کفش نداشته باشد، نشان داده فقط یک مبارزه قاطع و گسترده میتواند این خواست را متحقق کند.

این نامه را دیگر نمیتوان بحساب توهم و یا محافظه کاری یک عده از معلمان گذاشت. این آشکارا تلاش کسانی است که بنام معلم و در هماهنگی با سرکوب کنندگان اعتراضات ما قصد بسازش کشاندن این اعتراضات و مرعوب کردن ما را دارند.

این تلاشی آشکار برای ایجاد تفرقه هم در صفوف معلمان است، آنجا که تصویر کاذب مسلمان شیعه و مدافع ارزشهای دولتی-مذهبی از همه معلمان میدهد، و هم میان حرکات اعتراضی معلمان با اعتراضات سایر بخشهای جامعه، آنجا که امتیازات سایر کارمندان و کارگران رابه دروغ طرح و برجسته میکند.

این خاک پاشیدن به چشم معلمان و کل جامعه است که گویا معلمان هر چند به تبعیض و نابرابری که سالهاست به آنها تحمیل میشود معترضند، هر چند تجمعاتشان توسط حکومت با خشونت سرکوب میشود، اما مطیع و مدافع سیاست و ایدئولوژی رسمی حکومت هستند. در عین حال این تلاشی جهت مرعوب کردن و تضعیف ماست.

ما به کل شرایطی معترضیم که نه تنها ما را از داشتن یک زندگی مرفه که حق همگان است محروم کرده، بلکه با سرکوب آزادیهای سیاسی و اجتماعی امکان هر نوع ابراز وجود آزادانه، مانند آزادی عقیده و بیان، آزادی اعتراض و اعتصاب و تشکل، که جزء حقوق پایه ای هر انسانی هستند را از ما سلب کرده است. ما به سرکوب و تهدید و تحقیر

هر انسانی معترضیم. ما انسانها را بر اساس اعتقادات، نژاد و مذهبشان به بخشهای مختلف تقسیم نمیکنیم که توهین و تحقیر یک گروه بر ایمان کم اهمیت تر باشد.

دلیل دست زدن به چنین تلاشهایی روشن است. آنها حرکت قدرتمند ما را دیده اند، اراده ما برای ادامه و به سرانجام رساندن مبارزاتمان را حس کرده اند. بعلاوه اعتراضات بحق ما مورد توجه و حمایت بخشهای وسیعی از مردم قرار گرفته و به نقطه امید ی برای جامعه تبدیل شده (آخرین نمونه آن اعلام حمایت جمعی از فعالین کارگری شاغل در مجتمع های نفت ، گاز و پتروشیمی جنوب خوزستان بود). در عین حال میدانند مقابله مستقیم با حرکت اعتراضی معلمان کوچکترین خللی در اراده آنها برای ادامه مبارزه بوجود نمی آورد. چنین تلاشهایی نشان دهنده ناتوانی آنها از سرکوب اعتراضات ما و ترس از گسترش این مبارزات است.

سرکوب تجمعات معلمان توسط نیروی انتظامی و لباس شخصی و غیره تنها یکی از اشکال عریان سرکوب است. کسانیکه، تحت هر نام، تلاش میکنند خواسته ها و اعتراضات ما را محدود و به دنبالچه سیاست و ایدئولوژی رسمی حکومت تبدیل کنند، نیز همین هدف را در اشکال دیگر دنبال میکنند.

با گسترش مبارزه برای تحقق مطالباتمان، این تلاشها نیز گسترش خواهد یافت. باید نسبت به این حرکات هوشیار بود. باید با طرح روشن کل خواسته هایمان، این سیاستها را خنثی کنیم. نباید اجازه دهیم با ارائه تصاویر کاذب از خواسته ها و اعتراضات بحق ما، از زبان نمایندگانمان و به نام معلم، ما را مرعوب و در صفوف معلمان تفرقه ایجاد کنند.

به مسئولین کانون

با توجه به موقعیتی که در جنبش اعتراضی معلمان دارید، طبعاً از شما انتظار میرود نه تنها تمامی نظرات و خواسته های معلمان را انعکاس دهید، بلکه با ایجاد فضای مناسب به طرح هر چه گسترده تر آنها نیز کمک کنید.

انگیزه انتشار چنین نامه ای در روزنامه های رسمی از طرف کارشناسان امنیتی کشور برای همگان قابل درک است. اما درج این نامه در سایت کانون صنفی، با امضای جمع کثیری از معلمان ایران، بدون هیچ توضیحی سوالات زیادی را راجع به کانون بوجود آورده که مسئولان کانون باید پاسخگو باشند.

درج این نامه در سایت رسمی کانون و تریبون دادن به کسانی که تمام امکانات دولتی، از صدا و سیما گرفته تا اکثر روزنامه ها و رسانه های رسمی، را در اختیار دارند و تصویری کاذب و تفرقه افکنانه از معلمان ارائه میدهد آیا ضربه به مبارزه معلمان نیست؟ اگر کانون صنفی یا بخش غالب آن تحت نام " جمع کثیری از معلمان ایران " در این نامه نظرات خود را بیان کرده اند، این را باید علناً اعلام کند تا معلمان و کسانی که با این نظرات مخالفند تکلیف خود را با کانون صنفی روشن کنند. اگر هم این نامه از طرف عده ای بظاهر معلم به دست مسئولان کانون رسیده و یا تحت فشار مجبور به درج آن شده اند بایستی همین را به اطلاع عموم برسانند. درج این نامه در کنار سکوت شما در مورد آن میتواند مهر تایید کانون بر محتوای آن تلقی شود.

اگر سکوت شما نسبت به تلاشهایی از این دست را بتوان با اشاره به فشارهای موجود توجیه کرد، درج این نظرات در سایت رسمی کانون و کمک به چنین سیاستهایی را به هیچ وجه نمیتوان توضیح داد.

وبلاگ کارگر

۱۳۸۶/۱/۲۰